

מבוא השערים

שבני אדם מוכרלים מהם אם אוסרין תערוכות אם לאו וכן אבאר שיש איסור שאינו אוסר אלא קליפה. ויש שאוסר כדי נטילה שהוא יותר מן הקליפה ויש שאוסר כדי גרירה ויש שאינו צריך אלא שפשוף גדול. ויש שאינו צריך אלא הדחה בעלמא. ומן החלק הזה כל איסור צונן שנגע בחתיכת של היתר צונן ואבאר כל אחד ואחד מאלו בפני עצמו בעזר העוזר :

השער השני בביאור ספק התערוכות. אבאר בו דין אם נפל איסור במקום אחד ואינו יודע באיזה מקום אם לקדירה זו ואבאר אם יש הפרש בדבר בין שהיו לפניו שתי קדירות של היתר ונפל האיסור באחת מהן ואינו יודע באיזה מהן נפל. ובין שהייתה הקדירה האחת של היתר והשנית של איסור. ואבאר אם יש הפרש בין שיש בקדירה האחת שיעור כדי לבטל ובאחרות אין שיעור. ובין שאין לא כזו ולא כזו שיעור כדי לבטל ואבאר אם יש הפרש בדבר זה בין אסורי תורה לאיסורים של דבריהם וכן אבאר אם יש הפרש בין שתהיינה שתי קדירות לאדם אחד ובין שהן לשני בני אדם זו לזה וזו לזה וכן יש לבאר איסור שנפל לתוך ההיתר ונתבטל אם צריך להרים כנגד האיסור ולהשליך לכלב אם לאו וכן יש לבאר חתיכת איסור והיא חשובה שאינה בטילה שנפלה לתוך חתיכות של היתר ונפלה אחת מאילן למקום אחר אם נלך אחר קרוב ונאמר זו שנפלה כאן מן ההיתר המרובה היתר או נחוש לומר שזו היא האסורה שם תחלה. ולבאר אם נפלה אחת מהן או שתים מהן לים הגדול או שנאכלו אם נתיר השאר ונאמר אותן שנאכלו או שנפלו לים הגדול בהם הייתה אותה של איסור והשאר מותר או נאמר שהאיסור נשאר בתוך הרב. ולבאר אם יש הפרש בדבר זה בין נפלה לים ונאבדה או שנאכלה ובין שפירשה אחת או שתים לצד אחד והרוב לצד אחר. ולבאר עוד איסור הנכלל בתוך ההיתר וחזר ונפל מקצתו להיתר אחר אם נשער לפי חשבון או נחוש ונראה כל אותו השיעור שנפל כאן מאותו התערוכות כאלו כולו איסור אם לאו. ולבאר איסור מועט שנפל לתוך היתר מרובה ונתבטל וחזר ונפל עוד איסור לתוכו. אם נאמר ראשון ראשון בטל או נאמר מצא מין את מינו וניער. ואכלול בשער הזה ביאר דיני המפקיד או המייחד דבר המותר אצל העכו"ם או אצל מי שהוא חשוד אם נחוש לתערוכות איסור או לחליפין. ובמה תהיה תקנתו אם בחותם אחד או בשני חותמות או ביושב בוכי שמר או ביוצא ונכנס. ואם מותר לסמוך על החשוד לאכול גבינה של עכו"ם ולומר לו קנה לי גבינה ממי שהוא נזהר מגבינת העכו"ם. או לומר קנה לי גבינה מאיש פלוני שהוא נזהר אם לאו. ואכלול עוד עם זה הדין מי שלקח מן המקולין בשר ואח"כ נמצאת טריפה במקולין ואינו יודע מאיזה מהן לקח ודין בשר שנתעלם מן העין ובשר שנמצא מושלך בלא סימן ובשר שנמצא ביד עכו"ם בלא סימן. ואבאר כל אחד ואחד מאלו בפני עצמו בעזר העוזר. ברוך הוא :

השער השלישי בביאור דיני ביטול האיסורין. ולבאר אם מותר לערב איסור מועט לתוך היתר מרובה ולבטלו בידים לכתחילה אם לאו. ולבאר אם נפל איסור לתוך היתר ואין בהיתר כדי לבטלו אם מותר להוסיף בהיתר כדי לבטל את האיסור אם לאו. ולבאר אם בטלו בין בשוגג בין במזיד אם הוא מבוטל אם לאו :

השער הרביעי איסור הכלים והכשירן. ואבאר בו הכלים האסורים. במה יהיה הכשירן. וכן אבאר דין הלוקח כלים חדשים מן העכו"ם או שמשכנס העכו"ם לישראל. ואבאר אם מותר להתשמש לכתחלה בכלי שאינו בן יומו לפי שהוא נ"ט לפגם אם לאו. ואבאר אם נאמר סתם כלים אינן בני יומין אם לאו. ואבאר אפילו כלי בן יומו שנאסר מחמת איסור משהו אם מותר להשתמש בו לכתחלה כיון שהאיסור מועט אם לאו. ואם יש הפרש בדבר שהכלי הזה עשוי להשתמש ובין שהוא עשוי להשתמש בו אפי' בדבר מועט. אם לאו. ואבאר אם כלי חרש יש לו הכשר בהגעלה אם לאו. ואפי' לא בלע אלא איסור מדבריהם ואם יש לו שום הכשר אפי' בהחזרת כבשונות אם לאו. ואנא כל מתכות שבלע מן האיסור ונפלט ממנו קצתו בכלי שבשל בו בשר. ואחר כך בישל בו ירקות וכיוצא בזה. וכן שפוד שצלה בו בשר ואחר כך צלו בו דגים. וכיוצא בזה. אם מותר לבשל ולצלות בהן לאחר מכאן גבינה. ונאמר ביטול הירקות וצליית הדגים אם נעשו גיעול לבשר אם לאו. ואבאר כלי שטף שנאסר ונתערב באחרים אם נדון אותו כדבר שיש לו מתירין הואיל והכשרו בהגעלה וכיוצא בו לפיכך צריך להכשיר את כולו. או נאמר שהוא בטל כיבש בדברים שאין בו משו' בשולי עכו"ם ושאיין לחוש להם לתערוכות איסור כפת של פלטר או מלקוחות או נאמר כל שהוא אומר לו לבשלו ולאפות בכלי כמי שמבשל הוא בידיו דומה ואסור. ואם עבר ועשה כן אם מותר אם לאו :

הבית החמישי בית היין אבאר בו ענין יין נסך וכליו וחלקתי אותו לששה שערים :

השער הראשון בביאור מי עושוי יין נסך. לאסור אותו אפילו בהנאה. ומי אוסר אותו בשתי הולא בהנאה. ואכלול עמו זה. דין שכר של עכו"ם. ויין תפוחים ורמונים. ודין ריחו של יין נסך ואפילו קולטו בפיו לידע אם טוב אם רע וזהו הענין שקראוהו בתתיהא :

השער